

දොස්තර
පෙට්ටිකුඩ

කොර්නි ඉකොවිසකි

කර්තෘ චෛත්‍යය

දෙසතර පෙතිකුඩ

වයසක මිතුරෙකි පෙතිකුඩ
ඔහු ගැන කුමට ද වැඩිපුර

දොස්තර
විස්තර

ඔබ දුක් විඳිතොත් ලෙඩකින්
ඔහු හමු වී සුව වනු මැන

දුකකින්
නිසැකින්

වත්තේ කුඹුරේ කැලේ
සිවු පා සතුනත් කුරුලු

කොළේ
කුලේ

පණු කුරුමිණි හා වෘක වග
ඵලදෙන්නුන් ඵළ බැටළුවෝ

ඵලසුන්
සාවුන්

මෙහි පැමිණෙන සැම දෙන සැම
ලබති වෙදකම් නො මඳ ව මොහු

දෙසකින්
ගෙන්

දුටසක් නරියෙක් ඔහු වෙත
“බමරෙක් ම පිටට ඇන්නැ”යි
බුම්මා ගත් මුහුණෙන් බලු
“නාහෙට ඇන්නා” කීව

ආවා
කීවා
පැටියෙක්
කිකිළියක්

හා නෝනා කඩිමුඩියේ ආවා
 ඇවිදින්න අඩමින් මේ ලෙස කීවා

“උෂ්මී රියක් මහ පාරේ ආවා
 මගේ පුතා ඒකට යට වූවා

මගේ පුතා සුදු සුරතල් රන් කඳ
 මේ දුක මා හඳු වාවනු කොහොම ද?

ඇවිදින්න දෙකකුල කපලා දැමීමා
 කොහොම හිටින්නද මා හඳු වම්මා

රියට පුතාගේ දෙකකුල කැපිලා
 ඉවසනු බැ දුක හඳු ගිනි වෙලිලා”

“එපා අඩන්නට, එපා අඩන්නට
 පුතාට විදියෙ කෙලින් නටන්නට

පෙර මෙන් සිත් සන්තෝසෙන් ඉන්නට
 අලුත් කකුල් මට පුළුවනි දෙන්නට”

පටසා මේ ලෙස මෙ වදන් එඩිතර
 හා නෝනව සැනසුවා දොස්තර

දෙකකුල් නැති සුරතල් හා පැටවා
 පෙතිකුඩ දොස්තර වෙත ගෙන ආවා

දොස්තර අලුතින් කකුල් දෙකක්
 මසලා දුන්නා නැති වෙනසක්

දැන් ආයින් විදියෙ හා පැටියට
 නටන්න පුළුවන් ඕනෑ විදියට

මෙය දුටු හා මැතිණිය උඩ පැන පැන
 නැටුවා සන්තෝසෙන් ඉතිරි යන

සුරතල් පුතු හා රවුමට කරකී
 සිනාසුණා තුටු කඳුළින් මිරිකී

“මගේ පුතා සුව කළ ප්‍රිය දොස්තර
 ඔබ හට මම තුති පුදුම් නොයෙක් වර”

සිව්ලෙක් වෙළඹක පිටි උඩ
එතැනට ආවා වේගෙන්

නැගලා
දුවලා

උතුරේ කොතැනක ඉඳල ද
දෙවියෝ පමණක් ඒ ගැන

එන්නේ
දන්නේ

"මේ උන් මේ විදුලි පුවත ඔබේ නමට
හිපෝ මේක එවා ඇත්තේ" කියා හිවල

ආවා
කීවා

"එන්න ඇවිත් අප බලන්න හිතවත්
එන්න අප්‍රිකාවට උන් පෙතිකුඩ

දොස්තර
දොස්තර

ඇවිත් අපේ දරු පරපුර ලෙඩින් දුකින්
බේරා දෙන්නැ"යි කීවා විදුලි පුවත

බර
අර

“එය ඇත්ත ද? මක් වෙලා ද?
අසනීපය හුදක් කල් ද?”

“අයිශෝ ඔව්, අයිශෝ ඔව්
ප්‍රතිශත, පැපොල රෝගේ
වසූරිකා සහ සරම්ප
කම්මුල් ගායන සමගින්
ඇපෙන්ඩිසයිටිස් මදිවට
මැලේරියා බ්‍රොන්කයිටිස්
හැදී ඔවුන් දුක් විඳිනව
ඔවුන්ගේ ඉරණම ඇත්තේ
ඔබ තුමාගේ දස්කම උඩ!”

“හොඳයි හොඳයි මම එන්නම්
ඔබේ දරුවන් ගලවන්නම්
ඔබේ ලිපිනය මට කියන්න
කන්දෙ ද? වගුරෙ ද? නැත්නම්
මා ආ යුතු කොහිට ද?”

“අප ඉන්නේ කලහාරියේ
පරිනැන්ඩුපො කඳ මුදුනේ

වහා කිපෙන, හිපෝ දුවන
ලිම්පෝපෝ රළ විහිදන
දේසෙ තමයි අප ඉන්නේ”

ගමන ඇරඹුවා පෙතිකුඩ	දොස්තර
දුවගෙන යනවා පෙතිකුඩ	දොස්තර
කඳු මිටියාවත් වගුරු ද පසු	කර
යමින් මෙසේ කීවා අපෙ	දොස්තර

“ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ”

සන සැරේට හිම වැටිලා රෑ කළුවර ආවා
 පෙතිකුඩ ආපසු හැරීයන් අතහැර දා මේවා
 පෙතිකුඩ දොස්තර ඇදගෙන වැටුණා
 හිම මත ඔහුගේ මුහුණම ඇහුණා.

“මට හරි වෙහෙසයි
 නැගිට යන්නට බෑ

අළු පාරැති වෘකයන් එම	වෙලේ
දොස්තර වෙත දුව ගියා	කලබලේ

“අපේ කර පිටින් යන්නට එනු	මැන
ඔබ ගෙන යන්නෙමු වේගෙන්	අපමණ”

අළු පාරැති තඬු වෘකයෙකුගෙ	පිට
දොස්තර පෙතිකුඩ නැගුණා එම	විට

දොස්තර මුවගෙහි එකම වචනයකි
 “ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ, ලිම්පෝපෝ”

ඉක්මනින් ම මේ කට්ටිය මුහුදක් වෙත	ආවා
අහස උසට නැඟි රළ පෙළ බියකරු බව	පෑවා
සුළඟින් කැළඹුණු මුහුදේ මහ රළ පෙළ	බිරුවා
තොප්පිය සමගින් දොස්තර ගිලින්න තැන්	කෙරුවා

“මේ මුහුදේ මම ගිලුණොත් මුහුදු පතුලට ම යනු ඇත
එතකෙට අසරණ මිතුරන් හට පිහිටක් වෙනු කවුරු ද?”

එකෙනෙහි සිතල දිය කඳ
තල්මසකුගෙ මහ ඔලුවක්

අස්සේ
ඉස්සේ

“නගින්න ටොස්තර පිට උඩ
ගමනේ අඩුවක් වනු නැත
මහා නැවක යන මගියකු
අරගෙන යන්නම් විදුලිය

මාගේ
වේගේ
වාගේ
වාගේ”

එතකොට ටොස්තර මහතා
නැග්ගා ඒ තල්මසගේ පිට
මෙ විට ද ඔහුගේ මුවගෙහි
එක ම වචනයක් එය ඔබ

පෙනිකුඩ
උඩ
රැඳුණේ
දන්නේ

“ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!”

අහසට උස් වූ මහ කඳු පර්වත
ඔහු හට එ වෙලේ මුණ ගැසුණා
නැංගා නැංගා ඔහු රැ වන තුරු
ඒවා වැඩි වැඩියෙන් නැගුණා

කඳු පර්වත තව තව නැඟ යද්දී
අහස ද අඳුරින් අඳුරු වුණා
පෙතිකුඩ දොස්තර මහතට මේ විට
මේ අදහස ඔලුවට නැගුණා

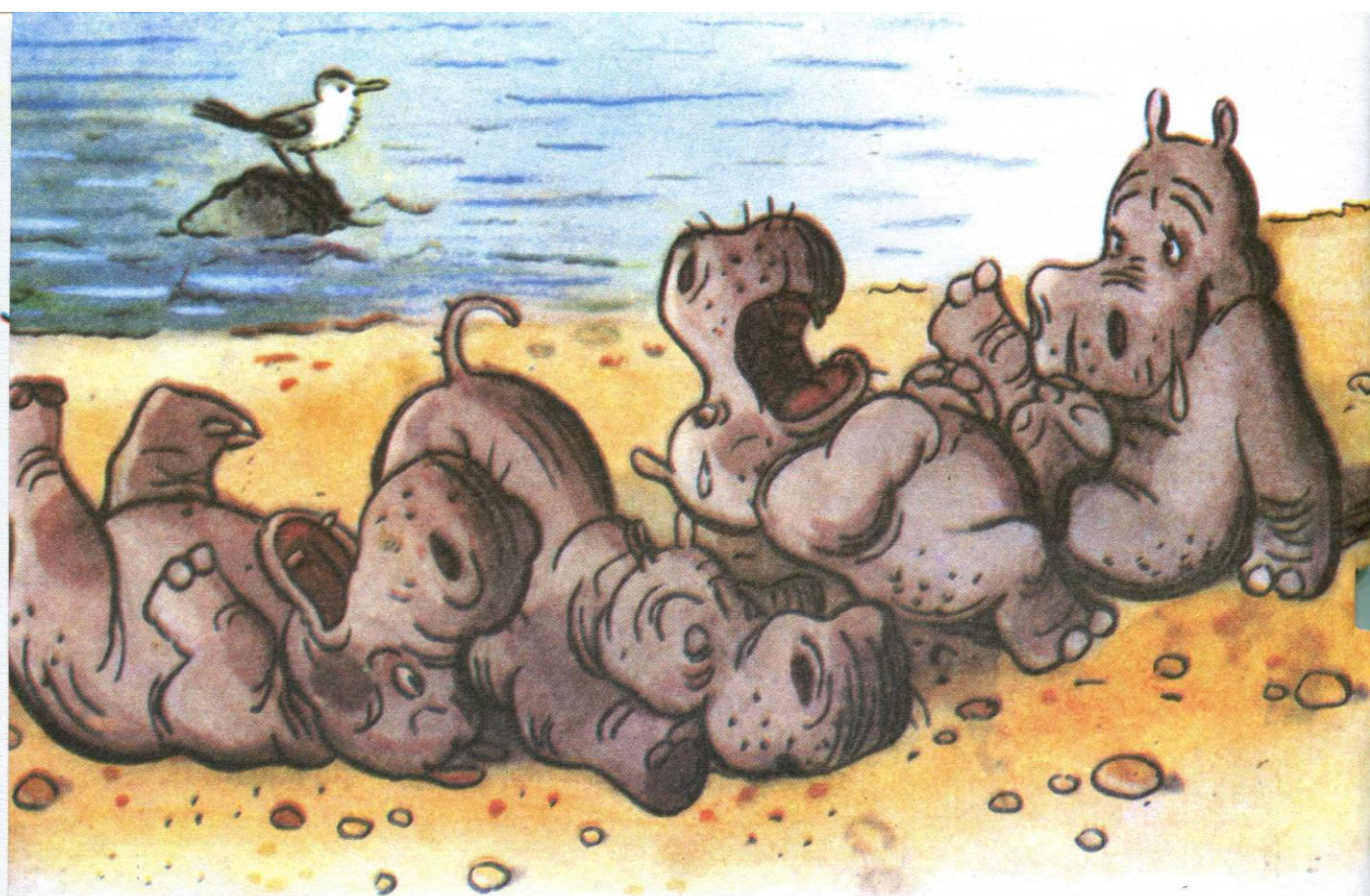
“එතැනට යන්නට නොහැකි වුණොත්
කවදාවත් මට නොහැකි වුණොත්
කාගේවත් සරණක් පිහිටක් නැති
මාගේ අසරණ ඒ මිතුරන් හට
කුමක් ද වන්නේ?
කවුරු ද දන්නේ?”

එකෙණෙහි උදාවන්න ගල් කුළකින්
පියඹා ආ රාජාලි රැලක්
කී විට, “දොස්තර නගින්න තටු පිට
අපි ඔබ ගෙන යමු විදුලිය මෙන්”

රාජාලියකුගේ තටු මත දොස්තර
නැංගා උතුරු යන්නට විය ඒ වර
මේ විට ද ඔහුගේ මුවගෙහි රැඳුණේ
එක ම වචනයකි එය ඔබ දන්නේ

“ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!, ලිම්පෝපෝ!”

අප්‍රිකාවේ මහ දෑවැන්න
ලිම්පෝපෝ වෙත, තම දුක් බර
හඳුවන පාරා අඬ අඬ
හිපෝ වාඩි වී සිටියා

අප්‍රිකාවේ ගහක් යටට
වෙලා බලා ගත්තු ගමන්
හිපෝ මෙසේ බලා ඉන්නෙ
නිල් මහ සමුදුරය දෙසයි

“අයියෝ! ද්‍රෝණිතර පෙතිකුඩ මහතගෙ
නැව කවදා දෝ මෙතැනට එන්නේ?
කවද ද ඔහු මෙහෙ ඇවිත්
ලෙඩුන් බලන්නේ”
අසමන් රයිනෝල ඇතුන්
දුව පැන යන්නේ!

නොඉවසිලිව ටෙලිපෝනෙන්
කතා කරන්නේ,
“කවද ද ඔහු මෙහෙ ඇවිත්
ලෙඩුන් බලන්නේ?”

ළඟ පාතින් වැතිර සිටිති හිපෝ බේබිලා
ඔවුන්ට ඇත ඉක්ක ගසන ලෙඩේ වැළඳිලා
කැක්කුම් දෙන නිසා හිඳිනු බැරව ඉවසලා
අල්ලන් ඇත පොඩි බඩවල් අතින් මිරිකලා

පැස්බර බඩවුන් තද අසනීපෙති
ඔවුන් අඬන්නේ උතුරු පැටව් මෙහි
ලස්සන සුරතල් පැස්බර බඩවුන්
වැළපෙති හඬමින් කුරු කුරු ගාමිනි!

උන්ට සරම්ප ද ඇපෙන්ඩිසයිටිස්
කම්මුල් ගාය ද ඇත බ්‍රොන්කයිටිස්
උගුරු වේදනා ටොන්සයිලයිටිස්
වැළඳි ඇතියෙන් කෙඳිරිය නැත හිස්

උණයෙන් පෙළෙමින් හඬමින් වැතිරී
පැටවුන් ඇත ද්‍රෝණිතසයෙන් ඉතිරි
“හැම දා අපි සැම මේ අන්දමිනි
ඉඳිමු ද ද්‍රෝණිතර පෙතිකුඩ නමිනි?”

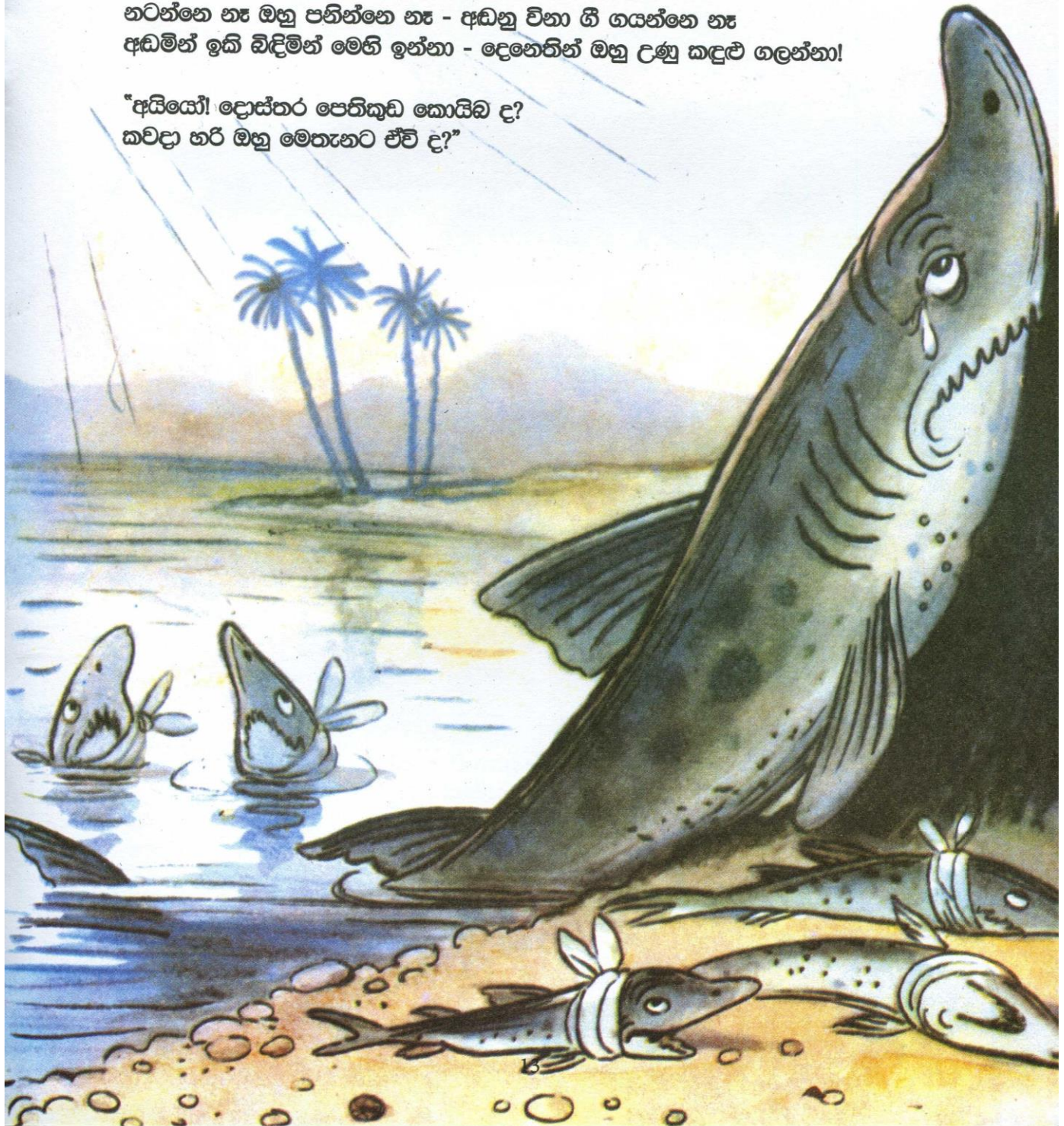
උන් ප්‍රභින් ම තියුණු දතැති - මහ මෝරෙක් ගැඹුරු මුවැති
පොළොවෙහි වැතිරී ගෙන ඇති - දරු කැල රෝගයෙන් පෙළෙති

ඇ ගේ අසරණ මෝර පැටව් ටික - ඉන්නේ බියකරු තත්වයකයි!
එතරම් දිලිසෙන එ තරම් තියුණු වූ - දත් ටික දි රෑ කැක්කුම් දෙයි!

අයියෝ! අසරණ පළඟැටියා - තුවාල කර ගෙන ඇත කකුලක්!
අයියෝ! අසරණ පළඟැටියා - උලුක්කු කර ගෙන ඇත කලවක්!

නටන්නෙ නෑ ඔහු පතින්නෙ නෑ - අඩනු විනා ගි ගයන්නෙ නෑ
අඩමින් ඉති බිඳිමින් මෙහි ඉන්නා - දෙනෙතින් ඔහු උණු කඳුළු ගලන්නා!

“අයියෝ! දොස්තර පෙතිකුඩ කොයිබ ද?
කවදා හරි ඔහු මෙතැනට ඒව් ද?”

අන්න බලන් අර අහස දිහා
 රාජාලියෝ දෙදෙනෙක් එති හා!
 විනාඩියෙන් දහයකට මෙහා
 උන් එනු ඇත පියඹමින් වහා!

එකෙකුගේ තටු මත ලොව පරිසිදු වූ
 දොස්තර පෙතිකුඩ හිඳ ගෙන ඉන්නේ
 හිතවත් දොස්තර රෝගීන් නැළ වූ
 ඔවුන්ගේ ගැලවුම්කරු වන්නේ!

“ආයුබෝවන්! අප්‍රිකාව!” යනුවෙන්	දොස්තර
කෑ ගැසුවා එවිට සියලු දෙනාම නෙත්	හැර,
“ආයුබෝවන්!” කියා පිරුණු නෙත් කඳුළින්	බර
පිළිගත්තා සෑම දෙනා පෙතිකුඩ	දොස්තර!

රාජාලියෝ තව දුරටත් හෙමින් පහත් වුණා
 හෙමින් හෙමින් පහත් වෙලා පොළොවෙ නතර වුණා!

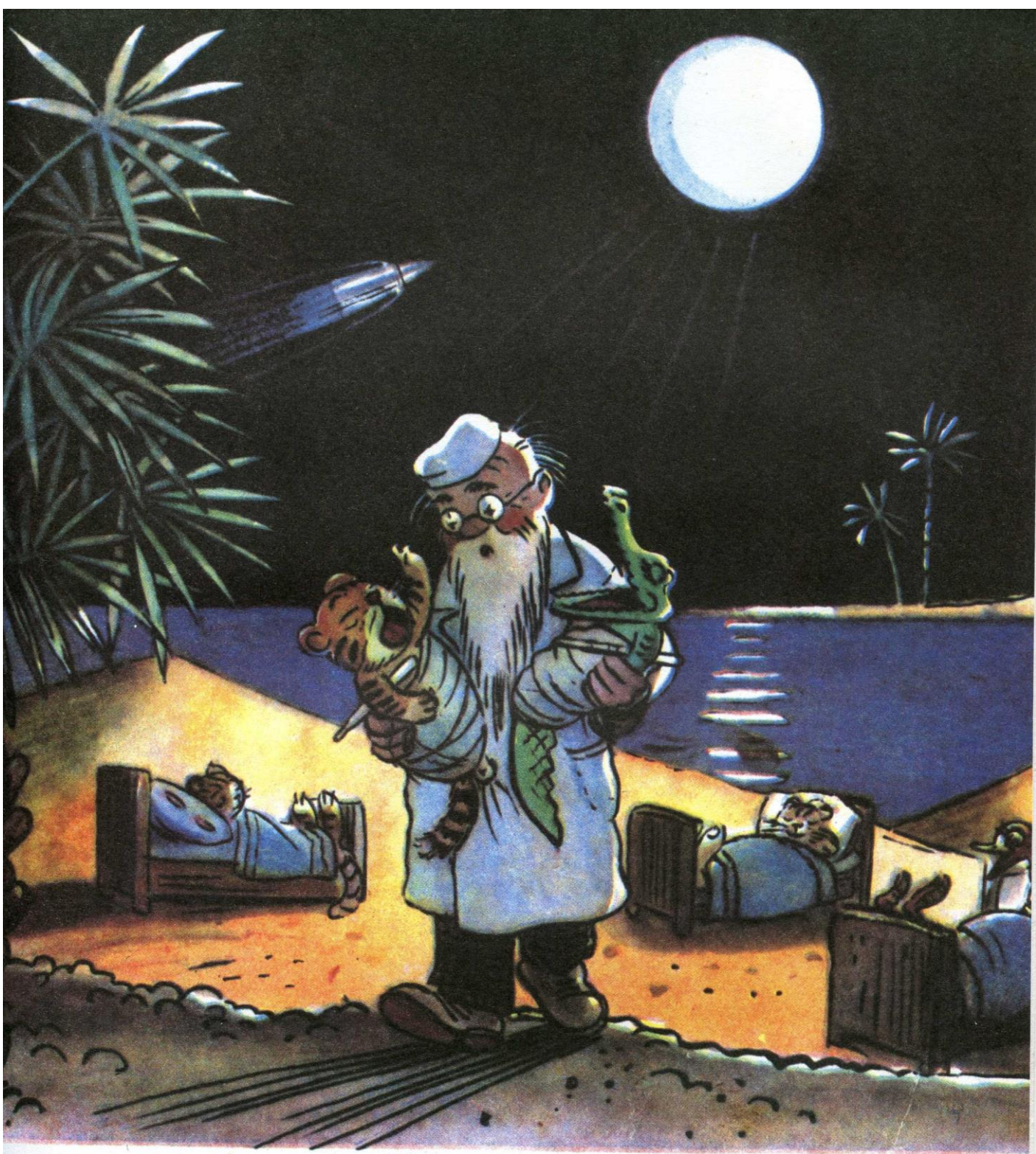

බිමට බැහැල දොස්තර ලෙඩ පැටවු ළඟට	දවලා
ජෑම්, මාමලේඩ් ද පැණි, උන්ට හොඳට	කවලා
හිපෝ පැටවු ළඟට ගිහින්නි බඩට තට්ටු	කරලා
පැණි කැවිලිත් පේලිත් දුන්න, උන්ගේ උණ	බලලා!

ඉන් පසු නයිගරයෙන් ආ ව්‍යාඥය වෙත	දිව්වා
ඉන් පසු කෝපයෙන් පැමිණි වඳුරු වෙතට	දිව්වා

මේ හැම දෙනට ම පෙතිකුඩ දුන්නා	රස පැණි
උණු කිරි, බිත්තර සමගින් දුන්නා	රස පැණි
උණු කිරි, බිත්තර සමගින් දුන්නා	රස පැණි
සුව කරන්න ලෙඩ, පෙතිකුඩ දුන්නා	රස පැණි

රූ කල් දහයයි දාවල්
 දාවල් දහයයි රූ කල්
 අසරණ පැටවුන්ගේ උණ
 කාලය ගෙව්වා පෙතිකුඩ

දහයයි - ඇහැ පිය නොපියා නිදි
 දහයයි - පැටවුන් හට වෙදකම්
 විස්තර - හා ලෙඩ රෝගාදිය
 ප්‍රොස්තර - සෑම දෙනාටම පිහිට

වරමින්
 කරමින්
 බලමින්
 වෙමින්

අවසානෙදි ඔහු සියලුම පැරවුන්
 සුව කර දැමීමා ලෙඩ රෝගෙන්
 සුව කර දැමීමා ඔහු ලෙඩ රෝගෙන්
 කිණි කිණි කිණි ගා සෙන්නට සිනහා
 දුන් හැම පැරිය ම සුදානම්
 පැද්දි කැරකි නැටුවා පැන්නා
 උන් ඉතිරි යන සන්නෝසෙන්

අර බියකරු මහ මෝරා
 අඳුරු දියේ ඉඟි මරලා
 පිස්සු වැටුණු එකෙක් වගේ
 හිනා වුණා! හිනා වුණා!
 හිනා වුණා! හිනා වුණා!

ඉතින් හිපෝ පුංචි පැටවු හුරතල් පාලා
 හුළං පිරුණු බැග් වගේ හුස්! හුස්! ගාලා
 හිනා වුණා! හිනා වුණා! කොක් හඬ දාලා
 ඕක් ගසුත් සතුටු වුණා! හෙමින් වැහිලා

මෙන්න එහෝ හිපෝ! මෙන්න එහෝ පොපෝ!
 හිපෝ - පොපෝ, හිපෝ - පොපෝ, මෙන්න හිපෝ - පොපෝ

කිලිමන්පාරෝවෙ	ඉඳන්
සහරා වැලි කතරෙ	ඉඳන්
හොඳ ලස්සන සිහින්ද	කියන්
හිපෝ - පොපෝ එහෝ!	

“අප සැමට ම සුවස	සඳන
මේ පොස්තරවරු සැම	දින
දිනේවා!”යි සිහින්ද	කියන්
හිපෝ - පොපෝ එහෝ!	

කර්තෘ චූකොව්ස්කි

දොස්තර් පෙත්කුඩ

චිත්‍ර:

චී. සුතේශ්වරී

ISBN 978-955-1979-xx-x

ප්‍රකාශනය

කැනොල් පබ්ලිෂිං හවුස්

මුද්‍රණය

යස ඉසුරු ප්‍රින්ටර්ස්

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2016

